

עין משפט
גר מצוה
סג:

[illegible]

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

וְסוֹסֶקֶין עַל שַׁעַר שִׁבְשׁוּק אַעֲיָם שֶׁאֵין לוֹ פֶּה וְאִם מִמֶּנּוּ
הָיָה יָצָא הַשַּׁעַר פּוֹסְקִין אִכְלָה לַמֵּד אֵין פּוֹסְקִין עַל
שַׁעַר שִׁבְשׁוּק וְתוֹקֵי לֵה לַמִּנְחָה בְּאֶלְכֻלָּא וְאִכְרִי וְלֵה הִי לֹא לַפֶּרֶס
לִדְפִילֹו לָרִי יוֹחֵן דְּלִמַּר לִקְטָן אֵין פּוֹסְקִין עַל שַׁעַר שִׁבְשׁוּק
מִדֶּרֶה דְּלֵה בְּעֵינִי מַרְעָה דְּמַשְׁכִּי כֹּחִי
הָיָה כְּמוֹ אֶלְכֻלָּא וְאִכְרִי וְלֵה בְּעִי
אֶלְכֻלָּא בְּדוֹרְמוֹס וְלֵה אִמַּר ר' יוֹחֵן
לְאֵין פּוֹסְקִין אֶלְכֻלָּא בְּשׁוּק שֶׁל עִירֹת
וְאִם הִיכִי שֶׁמֵּעִין מִר' יֵצָא לְפִרְסוֹ
עַל שׁוּק שֶׁל עִירֹת וְלֵה בְּעֵינִי דְּרֹמֹוס
וְיֵצֵא דִּהְכִי דִּימַר מִדְּלִמַּר רַבִּי יֵצָא מֵה
לֵה כֵּן מֵה לִי דְּמִיָּין יִכְוֹל לְפִרְעוֹ לֹא
דְּמִיָּין כְּמוֹ שִׁכּוֹל לְפִרְעוֹ לֹא חֲטִין
שֶׁשֶׁסֶם דְּתֵן הַחֲטִין יִכְוֹל לְמַלּוֹת דְּמִיָּין
הִי פּוֹסְקִין אֶפְּסִילוֹ עַל שׁוּק שֶׁל
עִירֹת דִּימַר חֲדָמֵן לְבַעַל הַמַּעֲשֵׂה
לְקַטְנֵת חֲטִין אֶפְּרִי שֶׁבֹשֶׁל שֶׁל עִירֹת
מִמֶּנּוּ שִׁחְדָמֵן לְבַעַל חֲטִין לִמְכּוֹר אֶפְּסִילוֹ
שֶׁבֹשֶׁל אֶלְכֻלָּא וְאִכְרִי:

דאמיר ליה יודיבא דך חמשה
בווא. פי' למון פלוי
ל' יתנהו אסור אל ד'
ל' יתנהו אסור אסור אסור
דפוסקין על פסקי שזבוק וז"ל חמשה
לפסוק חמשה בווא מאי שנא
מערשא דתמן גופיה אמר לקמן
(דף סה.) טרשא שרי למכור סחורה
בדמיה ביותר ממנה ובלבד אל
יפיש [לן] אס מעכשיו בפחות וי"ל
פיין דלוי הכא ד' בווא היו כאלו
מעכשיו אס מעכשיו בפחות ואס למון
פלוי ביותר וזה לא שרי ד' שרי
לקמן טרשא אלא בדבר שאין שומתו
ידועה כגון פרה או טלית אלב פירות
וא"ל השער אסור לעשות מהן
טעמא: **מהו** דהיינו בעד שיבא
בני רבי קמ"ל. וא"ל והא רב נתמן
למן גמליה פירקין (דף עה.)
הכלל דלמיר עד שיבא בני וי"ל
דדאי דרך הלוואה אסור אפילו סאה
בסאה אל דרך מקח וממכר כי
הכא שרי אפי' ה' בחרב דאי לא
הי מקח אפילו רבנן לקמן לא
שרי אלא סאה בסאה אל סאה
בסאה אלא אלא דפרשית דדך
מקח וממכר שרי טפי חמש בחרב
מדרך הלוואה אפילו סאה בסאה דהיי
שרי לביע' וא"ל דעפי' לא לאמרי
הכא דפוסק על הגדיש דדמיט עמו
דהיי מקח וממכר וי"ל דפוסק עמו
על הגדיש לא שרינן אלא לפסוק עמו
בשער לקטות אלב לפסוק יט שימא
בשער אלא כיון דלמכר ליה ליה
שגדינן גרין מיקון ויהי מיוול גביה

כולי האי מחזי כאגר נטר חבל כשיש
ביאתו צנו או הוצאת מפתח מותר אם
געשה בעד שיצא צני ושרי הכא

אזא השער דקתניי) היה הוא תחילה לקוטרס פוסק עמו על הגדיש: נגורן. ולהי נקיע תרעא חריפא שאין פוסקין עליו אלף למי יש הא' דמתחזי: אי למיקני. ממא שלל יוכל המוכר לחזור: יש שפרע. אם יחזור: **מכא דעא.** דכל חד חזר וידע דעליה קא נחזור בו מוכר איכא למילטעא במי שפרע: **השא דרארס.** דאי מיתא בשוקא לאחר זמן ואמר ליה חז דעך סמיכא איכא מי שפרע: אל התעוה והמתק אין לו לחזור עכשיו: **לקראס.** מוכר שעה: **ד' ד'.** עכשיו: **איפנהו.** אם בידו אלז אינס בעיר או אכז הפסחה והוא דחוק לחזור: **דאיי ניה אשארי במא.** המוכר הזה אף הוא נתן מעות וסמך יומת ממה שאמר לו הכירו: **אי ככדי שבעס טעס.** לראכ

מה לי דמיסן מה לי בן נמי אחרין ב'ו'. בנחלת התנאי נמי משאל השער פוסק עמו ואע"פ שאין פירות בידו ובלבד שיתן לו זה מעות דבי היכי דלאס היו דמי המעות הללו בידו והיינו הפירות היו מותר הכי נמי כי הוו הפירות בידו מותר בהמעות

אמרין מה לי דמיהן
 "פוסקין על שער
 לו איתביה רב פפא
 גושע דרבא כולם אם
 אסור אמר להו יהתם
 הוה רוב יוסף דאמרי
 דמרו בכנן פוסקין על
 שאין לו דאמר ליה
 א אחוירי מאי אהית
 הוה מזבנינא בחיני
 אב"י דרב יוסף אלא
 ה בסאה משום דמצי
 שדייא אחוירי דאמר
 נאי א"ל התם הלואה
 אדא בר אבא דרבא
 למספסא וא"ל דקא
 אסורין דאניי אינהו
 רבא ורב יוסף דאמרי
 ב וזו אתרעא חריפא
 למאי אי למקנא הא
 יה מי שפרע כי לא
 ה מי שפרע לעולם
 תרי ומאן ירהיב וזו
 תרי תלתא ירהיב וזו
 תיה ואי לא אמר ליה
 גשפירי מדירי ושקלת
 דאמרת משום מסמך
 בשוקא וא"ל סמכא
 ככללא דרבייתא כל
 אמר רב נחמן דהאי
 גה וקא אולי ד' ד'
 ג' איתנהו גביה שרי
 גא לא צריכא דאית
 גו דתימא כיון דאית
 גד שיבא בני או עד
 גמ"ל כיון דמחסי
 גו דמי ואמר רב
 גוף פשימי מחבריה
 גכדי שהרעת מועה
 ג' ואי לאו מתנה
 ג' ליה הוי רב בכדי
 גאחא הריה דמי יוסף
 געשווייתא

אזל בעל העשות להוליד לו בנכסה: האי מאן דריבין וזווי ארבעא
 חריפא. הפוסק על הפירות ע"ש שלא יא' השער הדבור חלה שער
 הכיכר שהוא סמוך לקנין שהקדשות מוכרין בזולו. וז' טאה וזה
 טאחים וקטן ממז' (קמ"ד ע"ב): דלס ע"י מותר לטפוק ואמר' שלא
 לרדך הלווא' לאיטחויי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חוורה תנאח' וזה
 וז' גורן דליו' של הדבור פוסקים אף לא שאלו: לו: למאי: מיכני
 לא קני. ככרי אלא אי"כ משך: לא לקבולי מוכר עלי' מי
 ויך אלא לוקח ותמורה מקיימתי' היא ואין דעמו לתור הלכן אס
 מיסמך דעמא הוא: אפילו. לא מיטחויי אבי דרי נמי אלא אשכחיה
 נער ליה. שבר הימנה אי מחילי גביה משום הממה שמקדים לו
 ולוט שער בנכס: הימנה לך ב"י. לומן פלוני ורקידן לו המעות
 מעות שרי דכדי ליה הנינו ע"ש שבה נדמן במתנין (קמ"ד ע"ב).
 פסק ע"ש אחרים על שעה: ואשכח טוויינא. וז' שקיבל המעות מלא
 למימר טעה המלוה כחשדון ולא ידע בהן חיוב וז' להחזיר לו:
 געטרויחא

מסורת הש"ס

(א) [שבת סג:] ביאה כט:
תמוכות נג: כ"ק סג:
(ב) מהר"מ, ג) [עין חס"פ
ד"כ עת, ד"ה אכל], ד) [דף
טב: א] ה) [לחמן טב: א].

גליון הש"ס

לואי לאי בתגה
לכא. עין כ"כ דף עח
ע"ל חוס' ד"ה אכל:

מוסף רש"י

שקילא טיבותיך
ישידייא אחיזרי, נטולה
עונתך ומטעלת על הקוים
שבת סג: ביצה סג: ב"ק סג:
על התרולים: בחובות ג:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones